

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 12_15-1939)

Originalt emne

Socialvæsen

Socialvæsen/Rentenydere

Uddrag fra byrådsmødet den 7. december 1939 - side 11

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 12_15-1939)

Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af et midlertidigt Tillæg til Alders- og Invaliderentnydere i Henhold til Lov Nr. 399 af 18. Novbr. 1939.

Følgende Indstilling forelaa:

"Idet man skal henvise til Lov Nr. 399 af 18. November 1939 og Socialministeriets Cirkulære af s. D., skal man indstille, at det i Loven omhandlede midlertidige Tillæg til Alders- og Invaliderentnydere ydes i Begyndelsen af December 1939 med hele det ved Loven hjemlede Beløb, 40 Kr. til Ægtepar og 25 Kr. til enlige, til alle tillægsberettigede Rentenydere.

Under Henvisning til Cirkulærets Afsnit III, Stk. 1, indstilles, at der til Personer, der oppebærer Underholdshjælp efter Forsorgslovens §§ 247-48, ligeledes i Begyndelsen af December 1939 ydes tilsvarende midlertidigt Tillæg.

Endelig indstilles det, at der i Resten af indeværende Regnskabsaar anvendes yderligere 2 ½ % af sidste Aars Rentegrundbeløb, d. v. s. med de allerede budgetterede 7 ½ % i alt 10 % af disse Beløb, jfr. den nævnte Lovs § 1, til Brændselshjælp til Rentenydere og til Ydelse af personlige Tillæg af anden Art, fortrinsvis for at raade Bod paa de ubillige Tilfælde, der opstaar derved, at en Person efter 1. December vel kan opnaa Rente, men paa Grund af

Lovens Formulering og Fortolkning ikke opnaar Ret hverken helt eller delvis til det midlertidige Tillæg, jfr. Cirkulærets Afsnit II, B, trediesidste Stk.

Brændselshjælpen foreslaas for hele Vinteren, for saa vidt der ikke indtræffer ganske særlige Omstændigheder for Rentenydere, ydet med 18 hl Koks og 3 Sk. Brænde til hver Rentenyder, der kun har den saakaldte fradragsfri Indtægt. Af denne Brændselsydelse vil i Løbet af de første Par Uger af December 1939 være ydet hver Rentenyder 14 hl Koks.

Tilsvarende Brændselshjælp foreslaas ydet de med Underholdshjælp efter Forsorgslovens §§ 247-48 understøttede (Kronisk syge).

Med Hensyn til de økonomiske Virkninger af foranstaaende Indstilling skal anføres:

Invaliderrentenydere:

Midlertidigt Tillæg vil andrage ca. 29100,00 Kr. Yderligere Anvendelse af de 2 ½ %
16099,23 "

45199,23 Kr.

Heraf bærer Invalidefonden og Staten 6/7 38742,20 "

6457,03 Kr.

Efter mellemkommunal Refusion og Tilskud fra Udligningsfonden bliver Aarhus Kommunes endelige Andel..... 4971,91 Kr.

Aldersrentenydere:

Midlertidigt Tillæg vil andrage ca. 95000,00 Kr. Yderligere Anvendelse af de 2 ½ %
53849,94 "

148849,94 Kr.

Heraf bærer Staten 4/7 85057,11 "

63792,83 Kr.

Efter mellemkommunal Refusion og Tilskud fra Udligningsfonden bliver Aarhus Kommunes endelige Andel..... 57413,55 Kr.

eller for begge Kategorier tilsammen ca.

62000.00 Kr.

Paa Udgiften til midlertidigt Tillæg til Invaliderrentenydere kan efter Cirkulærets Afsnit IV og

Socialministeriets Bekendtgørelse Nr. 331 af 18. December 1937 forventes Forskud paa mellem 4/7 og 5/7 af de nævnte ca. 29100.00 Kr. senest i Februar 1940, ellers vil man ordinært først kunne forvente Forskud paa Statsrefusionen af Aldersrenteudgifterne i Maj 1940, og det mindre væsentlige Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond (det drejer sig for begge Kategoriers Vedkommende om i alt ca. 11500 Kr.) vil ordinært først kunne ventes i Regnskabsaaet 1941-42. Der er dog givet Anvisning paa, at man i særlige Tilfælde efter Finansministerens Bestemmelse kan faa Forskud paa Refusionen fra Statskassen og paa Tilskudet fra den fælleskommunale Udligningsfond paa et tidligere Tidspunkt, men herom maa indgives særligt Andragende til Socialministeriet, som da vil videresende Sagen."

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Erklæring:

"Foranstaaende Indstilling tiltrædes, idet det henstilles til Byraadet, hvorvidt det midlertidige personlige Tillæg skal udbetales paa en eller to Gange."

Chr. Nielsen forelagde Forslaget, som var i Henhold til den for nylig vedtagne Lov.

J. R. Fanger erklærede, at den konservative Gruppe kunde tiltræde Forslaget i Henhold til Loven. Men det havde været drøftet, om man skulde udbetale Hjælpen paa en eller to Gange, og Gruppen var enig om, at det burde deles, saa 2. Rate udbetales til Februar, særlig da de nu ogsaa fik Julehjælp.

Borgmesteren mente, at Budgetudvalget var enig om, at Sagen burde fremmes, saaledes at Pengene kunde udbetales inden Jul. Derimod var der ikke helt Enighed om, hvorvidt hele Beløbet skulde udbetales straks, og Taleren havde derfor henstillet til Grupperne at tale derom. Saavidt Taleren vidste, var hele Socialudvalget enig om, at Beløbet burde udbetales paa en Gang.

Chr. Nielsen oplyste, at det sociale Udvalg var enig om, at Pengene udbetales paa en Gang. Der kunde have været sparet en Del ved at sende det sammen med Renten pr. 1. December, men det var ikke sket, da Byraadet ikke havde haft Møde, og skulde man nu dele Beløbet, vilde Udsendelse yderligere fordyres. Partierne paa Rigsdagen havde ogsaa fremhævet, at det var rimeligt at udbetale Beløbet paa en Gang. Fra de gamle Mennesker var der stadig kommet Forespørgsler om, hvorfor de ikke fik de Penge, som var vedtaget efter Loven, og det var kedeligt, hvis man skulde beskyldes for Vrangvilje i denne Sag.

Møller Rasmussen erkendte, at man havde talt om Sagen i Socialudvalget, og Taleren

gjorde gældende, at det var rigtigst at sende Sagen til Budgetudvalget, for at dette kunde tage Stilling til Spørgsmaalet om Udbetalingen, idet det var et større Beløb, som det drejede sig om. Udvalgets Medlemmer havde ikke noget imod, at det udbetaltes paa en Gang, naar Budgetudvalget gik med dertil.

Chr. Nielsen fastholdt, at Socialudvalget var enigt om at udbetale Beløbet paa en Gang, og det blev saa sendt ud med Postvæsenet, inden Sagen kunde komme til Behandling i Byraadet. Det vilde koste 5-600 Kr. mere at udsende Pengene paa to Gange.

J. R. Fanger fandt det nærmest latterligt at behandle Sagen, naar det nu blev oplyst, at Pengene allerede var udbetalt. Saa kunde man ogsaa have sparet at behandle Sagen i Budgetudvalget; men Taleren havde altsaa villet oplyse Gruppens Stilling til Spørgsmaalet.

Borgmesteren havde sagt til Socialudvalgets Formand, at saafremt Udvalget var enigt, kunde de godt fremme Sagen. Men der var jo flere Understøttelsessager, der skulde behandles i Dag, og derfor var denne Sag taget med, idet det formelt maatte afgøres af Byraadet.

J. R. Fanger svarede, at naar Pengene var udbetalt, var der jo ikke noget at afgøre.

Thomas Christensen var indforstaaet med, at Beløbet udbetales paa en Gang, og der var kun tilbage at faa en formel Godkendelse af Byraadet dertil.

Stecher Christensen fandt det rimeligt, at Spørgsmaal om Pengebevillinger behandles af Budgetudvalget; men Budgetudvalget burde næppe blande sig i Socialudvalgets Administration.

Borgmesteren hævdede, at Indstillingen til Budgetudvalget var enstemmig fra Socialudvalget, og det var da mindre mandigt, at Udvalgets Mindretal nu søgte at løbe derfra. Naar Loven kræver, at Beløbet skal udbetales, og der var Enighed i Udvalget, kunde der næppe ske noget ved at udbetale Pengene, og Taleren tog gerne Ansvaret derfor.

Esther Aggebo syntes, at det var en meget lille Ting at gøre saa meget ud af. Mindretallet i Udvalget var enigt med Flertallet i, at Beløbet skulde udbetales paa en Gang, hvis Budgetudvalget kunde gaa med dertil. Der kunde siges noget baade for og imod. Det vilde være kært for de gamle at faa en større Sum til Jul, hvor der var ekstra Udgifter; men paa den anden Side vilde de mangle disse Penge, naar man kom til Februar Maaned. Men det var kun Smaating, naar det var givet, at Pengene skal udbetales.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Beløbet udbetales paa en Gang.

